

der i Silkeborgområdet stammer fra oprindeligt vildtlevende dyr.

14 af bilag IV-arterne er samtidig arter, der fremgår af habitatdirektivets bilag II, for hvilke, der skal udpeges og forvaltes *Natura 2000-områder*. Arterne er dermed omfattet af den beskyttelses-ordning, som følger af habitatdirektivets artikel 6. I Danmark er denne beskyttelsesordning især udmøntet gennem særlige krav til administrationen af de generelle miljø- og naturbeskyttelses-regler, gennem særlige regler i bl.a. naturbeskyttelsesloven og skovloven om indgreb over aktiviteter, der forringer eller forstyrrer, og gennem miljømålsloven, hvorefter der skal udarbejdes bindende naturplaner for Natura 2000-områder, som har til formål at sikre eller genoprette gunstig bevaringsstatus for arterne.

For de fleste af disse arter gælder, at alle eller langt den overvejende del af artens kendte yngle- eller rasteområder er udpeget som Natura 2000-områder. Det drejer sig om 9 arter: Bechsteins flagermus, klokkefrø, snæbel, lys skivevandkalv, bred vandkalv, stor kærguldsmed, grøn kølguldsmed, eremit og tykskallet malermusling. Det har tidligere været vurderet, at yderligere en art, bredøret flagermus, ikke forekommer regelmæssigt i Danmark, men nyere fund tyder på noget andet. Disse nyere fund er især knyttet til eksisterende Natura 2000-områder.

Forpligtelsen efter artikel 12 til at beskytte disse 10 arter vurderes derfor i al væsentlighed at være dækket af den beskyttelse og forvaltning, der følger af de særlige regler, der gælder i Natura 2000-områder, herunder Natura 2000-planlægningen. Et forbud mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for bilag II-arter, der samtidig er bilag IV-arter, vil dog formelt også omfatte forekomster i Natura 2000-områder.

De resterende 4 arter, der både er bilag II og bilag IV-arter, er marsvin, odder, damflagermus og stor vandsalamander. Yngle- eller rasteområder for disse arter i Natura 2000-områderne vil blive omfattet af Natura 2000-forvaltningen. Som eksempel kan nævnes, at de vigtigste overvintringsområder for damflagermus – de jyske kalkgruber – er udpeget. De øvrige arter er vidt udbredte og forekommer også udenfor Natura 2000-områderne.

Bilag II-arter, der samtidig er bilag IV-arter, vil såvel inden for som udenfor Natura 2000-områder som altovervejende hovedregel være knyttet til eksisterende naturarealer, løvskov og marginale landbrugsarealer, især områder omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

I det omfang bilag II-arter, der samtidig er bilag IV-arter, måtte forekomme eller etablere yngle- eller rasteområder udenfor Natura 2000-områder på arealer, der ikke i forvejen er beskyttet, må disse yngle- eller rasteområder efter forslaget ikke beskadiges eller ødelægges.

Staten ejer store arealer, som rummer yngle- eller rasteområder for adskillige af de øvrige arter. Det gælder både søer, løvskov og lysåbne arealer.

På de *statsejede arealer*, hvoraf størstedelen administreres af Miljøministeriet, vil hensynet til bilag IV-arterne og deres yngle- eller rasteområder generelt blive varetaget ved at tilrettelægge en drift, så forbuddet overholdes i praksis. For de skovbevoksede arealer vil det bl.a. ske ved at integrere retningslinjer for god skovdrift i driftsplanerne.

Særligt for den sortplettede blåfugl gælder, at den kun forekommer på et statsejet overdrev på Møn (Høvblege). Et igangværende LIFE-natur projekt vil udover sikring af artens levested på Høvblege tillige etablere en supplerende bestand på det nærliggende Jydelejet. Begge disse arealer er både fredet og beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3 og forvaltes bl.a. specifikt af hensyn til denne art. Beskyttelsen af sortpletet blåfugl vurderes således at være fuldt dækkende for forpligtelserne efter artikel 12.

En række arters yngle- eller rasteområder findes på arealer, der er omfattet af gældende *forbud mod ændring af naturtilstanden*, især efter naturbeskyttelseslovens § 3 (beskyttede naturtyper), § 8 (klitfredede arealer) og § 15 (strandbeskyttelseslinjen) eller skovlovens §§ 26-28 (egekrat, løvskovbryn og beskyttede naturtyper i skov). Der må ikke gøres undtagelse fra disse forbud, hvis det kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for bilag IV-arterne, jf. § 11 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1443 af 11. december 2007, om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (habitatbekendtgørelsen). Da der således i forvejen er snævre rammer for administrationen, vil det foreslåede nye forbud i praksis få meget begrænset betydning i forhold til aktiviteter, der kan påvirke yngle- eller rasteområder i disse områder.

Dertil kommer, at opdyrkning af uopdyrket land og delvise naturarealer til intensive landbrugsformål og dræning til landbrugsformål er omfattet af et krav om anmeldelse efter VVM-reglerne. Forekomst af bilag IV-arter kan udløse screening og evt. VVM-pligt. Planforslag med tilhørende VVM må ikke vedtages, hvis det kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for bilag IV-arter, jf. § 11 i habitatbekend-